

Sygn. akt: I C 1152/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Pilc-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2014 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...)Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.

przeciwko L. Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego L. Z. na rzecz strony powodowej (...)Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. kwotę 933,24 zł (dziewięćset trzydzieści trzy złote i dwadzieścia cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 maja 2013 r. do dnia zapłaty ,

II. zasądza od pozwanego L. Z. na rzecz strony powodowej (...)Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem kosztów opłaty sądowej, kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 22 maja 2013 r. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego L. Z. kwoty 933,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 maja 2013 r. do dnia zapłaty. Domagała się także zasądzenia od pozwanego kosztów sądowych w kwocie 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 360 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że na podstawie umowy cesji z dnia 28.03.2013 r. przejęła od firmy (...) spółka z o. o. w W. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych w kwocie stanowiącej wartość przedmiotu sporu. Na dzień wniesienia pozwu całkowite zadłużenie pozwanego z tego tytułu wynosiło 933,24 zł, w tym: 783,36 zł z tytułu należności głównej, wynikającej z sumy wartości niezapłaconych faktur; 149,88 zł z tytułu odsetek ustawowych liczonych od następnego dnia po wymagalności poszczególnych faktur do dnia poprzedzającego złożenie pozwu. Strona powodowa wskazała, że dochodzona przez nią wierzytelność jest bezsporna i w pełni wymagalna. Strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty należności żądanej pozwem. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie dokonał zapłaty zadłużenia, w związku z czym zostało skierowane powództwo do Sądu.

W piśmie procesowym z dnia 31 października 2013 r. (k. 14-19) stanowiącym uzupełnienie braków formalnych pozwu strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości. Wskazała także, że z uwagi na nieuregulowanie przez pozwanego zobowiązań finansowych wynikających z obowiązującej pozwanego umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, co w konsekwencji doprowadziło do rozwiązania zawartej umowy przez operatora z przyczyn leżących po stronie pozwanego, po stronie operatora powstało uprawnienie do naliczenia kary umownej w wysokości określonej w warunkach umowy lub regulaminach promocji, z uwzględnieniem wysokości przyznanej pozwanemu ulgi i jednocześnie okresu trwania umów, których kary dotyczyły. Strona powodowa wyjaśniła także, że zawarła z pierwotnym wierzycielem umowę przelewu w formie pisemnej, a jej integralną częścią jest trwały zapis elektroniczny, zawierający załącznik w postaci wykazu dłużników wierzytelności objętych umową cesji. Wyciąg z listy wierzytelności stanowi wydruk danych dotyczących wierzytelności przysługujących wobec pozwanego

W piśmie procesowym z dnia 12 grudnia 2013 r. (k. 51-60) strona powodowa w odpowiedzi na sprzeciw pozwanego podtrzymała żądanie pozwu w całości. Wskazała, że pozwany w umowie miał określoną opłatę stałą przewidzianą w razie niedotrzymania przez pozwanego warunków umowy w sytuacjach określonych w regulaminie świadczenia usług. Stosownie do treści tego regulaminu pozwany przyjął na siebie zobowiązanie utrzymania aktywnej karty w sieci P. do końca trwania zawartej umowy, uiszczania opłat comiesięcznych oraz innych opłat. W razie naruszenia zobowiązania do utrzymywania aktywnej karty SIM pozwany przyjął na siebie obowiązek zapłaty kary umownej określonej w umowie. Pozwany zaprzestał regulowania ciążących na nim zobowiązań wobec operatora telekomunikacyjnego i w związku z tym operator był uprawniony do naliczenia kary umownej w wysokości przyznanej ulgi na podstawie art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

W piśmie procesowym z dnia 12 grudnia 2013 r. (k. 71-73) strona powodowa podniosła, że wierzyciel pierwotny był uprawniony do rozwiązania umowy z pozwanym z jego winy, bo pozwany nie zapłacił należności za wykonane usługi oraz naliczenia kary umownej za nie utrzymywanie przez pozwanego aktywnej karty SIM przez cały okres trwania umowy tj. do 5 stycznia 2013 r. Ulga, którą otrzymał pozwany przy zawieraniu umowy wynosiła 2.418 zł. Pozwany został obciążony karą umowną w wysokości 503,33 zł, co biorąc pod uwagę datę wystawienia noty debetowej oraz okres obowiązywania umowy, jest kwotą znacznie niższą niż proporcjonalne wyliczenie zgodnie z § 16 ust. 13 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych.

W dniu 14 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał w sprawie VI Nc-e (...) nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym zasądono od pozwanego na rzecz strony powodowej całą należność żadaną pozwem z odsetkami i kosztami.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego w sprawie VI Nc-e (...) wniesionym dnia 24 czerwca 2013 r. (k. 4-5) pełnomocnik pozwanego L. Z. domagał się oddalenia powództwa i zasądzenia na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł. Sprzeciw uzasadnił nieudowodnieniem przez powoda dochodzonego roszczenia, zarówno co do samej podstawy jego istnienia i jego wysokości. Zaprzeczył istnieniu jakichkolwiek należności pozwanego wobec pierwotnego wierzyciela P4 spółka z o. o.

W piśmie z dnia 4 listopada 2013 r. (k. 43-44) stanowiącym uzupełnienie braków formalnych sprzeciwu pozwany podtrzymał swoje stanowisko.

W piśmie z dnia 8 stycznia 2014 r. (k. 61-62) pozwany wskazał, że strona powodowa nie wykazała, kiedy doręczyła mu rozwiązanie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Ustalenie tej daty jest konieczne dla stwierdzenia prawidłowości obliczenia kary umownej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 stycznia 2011 r. pomiędzy (...) spółką z o.o. w W., a L. Z. została zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Na mocy tej umowy pozwanemu przydzielono numer (...). Umowa została zawarta

na okres 24 miesięcy w ramach promocji (...). W umowie wskazano wartość ulgi przyznanej pozwanemu w związku z jej zawarciem na kwotę 2.418 zł. Pozwany wybrał abonament (...) 49. Pozwany wskazał w umowie, że zapoznał się z regulaminem świadczenia usług telekomunikacyjnych (...) spółka z o. o. dla abonentów, cennikiem usług telekomunikacyjnych (...) regulaminem promocji i akceptuje te dokumenty jako integralną część umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

(dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z 05.01.2011 r. k. 36, 79)

W ramach oferty promocyjnej (...) pozwanemu przyznano ulgi i rabaty w opłatach tj. nieograniczone połączenia w P. - 10 zł miesięcznie, pakiet społecznościowy - 5 zł miesięcznie, promocyjny pakiet złotych II - 38 zł miesięcznie.

(dowód: faktura VAT z 03.08.2011 r. z załącznikiem k. 31-33, 80-82, regulamin oferty promocyjnej (...) k. 87-95)

Zgodnie z § 16 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o. o. zarówno abonent, jak i operator byli uprawnieni do rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z zachowaniem okresu wypowiedzenia wynoszącego 30 dni. Wypowiedzenie musiało być dokonane w formie pisemnej za pisemnym potwierdzeniem odbioru lub listem poleconym za zwrotnym poświadczeniem odbioru na adres wskazany przez abonenta do korespondencji. Zgodnie z § 16 ust. 13 regulaminu w przypadku umowy zawartej na czas określony, której zawarcie wiązało się z przyznaniem abonentowi przez operatora ulgi, operator jest uprawniony żądać kary umownej z tytułu rozwiązania umowy przez abonenta lub przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta przed upływem okresu, na który umowa została zawarta, w wysokości nieprzekraczającej równowartości ulgi przyznanej abonentowi i pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do jej rozwiązania.

(dowód: regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o. o. k. 37-41, 96-97)

W dniu 3 sierpnia 2011 (...) spółka z o. o. w W. wystawiła fakturę nr (...), w której obciążono pozwanego L. Z. kwotą za usługi telekomunikacyjne (w tym abonamenty, usługi roamingowe i połączenia głosowe) w wysokości 281,03 zł płatną w terminie do 17 sierpnia 2011 r.

Pismem z dnia 25.10.2011 r. (...) spółka z o. o. w W. wypowiedziała pozwanemu L. Z. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczącą numeru (...) ze skutkiem na dzień 30.11.2011 r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano brak zapłaty przez pozwanego za faktury za usługi telekomunikacyjne: nr (...) na kwotę 150,51 zł, płatną do 18.07.2011 r., nr (...) na kwotę 281,03 zł, płatną do 17.08.2011 r. oraz nr (...) na kwotę 125,19 zł, płatną do 19.09.2011 r. Pozwany miał wpłacić te należności do 30.11.2011 r. pod rygorem naliczenia opłaty specjalnej z tytułu rozwiązania umowy przed upływem okresu zastrzeżonego.

W dniu 7 grudnia 2011 (...) spółka z o. o. w W. wystawiła notę debetową nr (...), w której obciążono pozwanego L. Z. kwotą 502,33 zł płatną w terminie do 21 grudnia 2011 r. W notce wskazano, że jest to opłata specjalna za przedterminowe rozwiązanie umowy dotyczącej numeru (...) z § 16 pkt 13 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych.

W dniu 31 stycznia 2012 r. P4 spółka z o. o. w W. skierowała do pozwanego L. Z. wezwanie do zapłaty kwoty 933,87 zł z tytułu nieregulowanych zobowiązań za usługi telekomunikacyjne. Na dzień 09.04.2013 r. nieregulowane należności L. Z. wobec P4 spółka z o. o. w W. wynosiły 783,36 zł.

(dowód: faktura VAT z 03.08.2011 r. z załącznikiem k. 31-33, 80-82, wypowiedzenie umowy wraz z załącznikiem k. 83-84, nota debetowa k. 86, 33-35, wezwanie do zapłaty z 31.01.2012 r. k. 85, zestawienie dokumentów finansowych i wpłat k. 98)

Dnia 28 marca 2013 roku zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) spółką z o. o. w W., jako zbywcą, a (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., jako nabywcą. Na mocy tej umowy (...) spółka z o. o. w W. przelała na (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wierzytelności, których wykaz miał być dołączony na płycie DVD. Na mocy tej umowy (...)

spółka z o. o. w W. przeniosła na stronę powodową wierzytelność wobec L. Z. w wysokości 783,36 zł, wynikającą z noty debetowej nr (...), w której obciążono pozwanego L. Z. kwotą 502,33 zł oraz faktury nr (...) na kwotę 281,03 zł.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z listy dłużników k. 26-30)

Dnia 8 maja 2013 r. zostało sporządzone przez (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. przesądowe wezwanie do zapłaty, z którego wynikało, że na dzień 08 maja 2013 r. stan zadłużenia pozwanego wobec strony powodowej z tytułu noty debetowej nr (...) oraz faktury nr (...) wynosił 929,33 zł.

W wezwaniu tym wskazano, że należność główna wynosi 783,36 zł, odsetki ustawowe naliczone od kwoty należności głównej do 8.05.2013 w kwocie 145,97 zł. Pozwany miał zapłacić te należności do dnia 18 maja 2013 r. Wskazano także, że strona powodowa nabyła przedmiotową wierzytelność na podstawie umowy przelewu wierzytelności od(...)spółki z o. o. w W..

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 20)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Postępowanie w niniejszej sprawie miało charakter uproszczony.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż strona powodowa reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika wykazała istnienia długu pozwanego wobec pierwotnego wierzyciela i skuteczne nabycie wierzytelności względem pozwanego przez stronę powodową od pierwotnego wierzyciela.

Dołączono fakturę, notę debetową, wypowiedzenie umowy, wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego przez (...)spółkę z o. o. w W. oraz zestawienie dokumentów finansowych i wpłat dokonywanych przez pozwanego na rzecz(...) spółki z o. o. w W.. Pozwany nie przedłożył żadnych dokumentów, że spłacił on należności wobec (...) spółki z o. o. wynoszące za dzień zawarcia umowy przelewu 783,36 zł, a to na nim w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu zgodnie z art. 6 k. c.

Pozwany został zasadnie zgodnie z regulaminem świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...)sp. z o. o. obciążony zwrotem udzielonych mu ulg. Zawarł bowiem umowę na czas określony w ramach promocji. Jak wynika z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wartość udzielonych mu ulg przez cały czas trwania umowy wyniosła 2.418 zł. Pozwanego obciążono zwrotem ulgi w wysokości 502,33 zł, a umowa została rozwiązana w dniu 30.11.2011 r., tj. przed upływem 12 miesięcy od zawarcia umowy na 24 miesiące. Niewątpliwie umowę rozwiązano z przyczyn leżących po stronie pozwanego - wobec niezapłacenia przez niego należności z trzech faktur. (...)miało więc prawo żądać zwrotu części ulgi na podstawie § 16 ust. 13 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o. o.

Zgodnie z art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2004.171.1800 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dacie obowiązywania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartej przez pozwanego z P4 spółką z o. o. w W. w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

Zwrot ulgi żądany przez (...), a obecnie przez stronę powodową jest mniejszy niż połowa udzielonej ulgi, a umowę rozwiązano zaledwie po upływie kilku miesięcy od jej zawarcia. Wysokość żądanego zwrotu ulgi nie jest sprzeczna z powyższymi przepisami.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 tego artykułu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Wedle art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Tym samym skoro w rozpatrywanej sprawie wierzytelność stwierdzona była pismem (umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych) ustawodawca nałożył na strony obowiązek zachowania formy pisemnej przelewu wierzytelności.

Strona powodowa przedłożyła zawartą na piśmie umowę o przelew wierzytelności względem pozwanego. Pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie przedłożył żadnych dowodów podważających skuteczność umowy przelewu, a to na nim w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu.

R. z przedłożonych przez stronę powodową i spółkę (...) dokumentów wynika zarówno istnienie wierzytelności dochodzonej w tym postępowaniu i jej wysokość.

Mając powyższe na względzie na mocy powołanych przepisów prawa należało orzec jak w wyroku

Orzeczenie w przedmiocie kosztów uzasadnia art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Sąd zasądził od pozwanego jako przegrywającego proces na rzecz strony powodowej poniesione przez nią koszty procesu. Na koszty niniejszego postępowania złożyły się koszty opłaty sądowej w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł, koszty opłaty skarbowej w kwocie 17 zł.

Mając powyższe na względzie należało orzec jak w wyroku.